

KUBA: TILL FÖRSVAR FÖR MÄNSKLIGHETEN

KUBA: TILL FÖRSVAR FÖR MÄNSKLIGHETEN

Mitt i euforin kring Venezuelas aggression slog Trump och Rubio till med dödsstöten. Efter 67 års motstånd mot imperiet var den kubanska revolutionen över. Kuba förväntas falla i år, proklamerade den US-amerikanska administrationen dagligen och i alla möjliga tonfall. De eviga hatarna, i Miami och på andra håll, tillsammans med otaliga betalda röster och pennor som talar och skriver ekade detta budskap.

När ridån går ner över ruinerna och massakern i Gaza, när folkmordet fortsätter där med eller utan missiler, vänds blickarna mot Kuba. Man måste variera ämnena för att behålla läsarens uppmärksamhet. De förväntade tragedierna är som godis som genererar en flod av bläck. Två artiklar i tidningen Le Monde har rubrikerna ?På gatorna i Havanna, en spökstad, härjad av brist och amerikanska hot? och ?Livet är omöjligt: Det finns inget annat att göra än att lämna.?

Var var dessa experter när det traditionella fackeltåget, ledd av president Diaz-Canel, gick nerför trapporna till universitetet? När Havanna och andra städer demonstrerade med sorg och vrede mot aggressionen i Venezuela? När folket i huvudstaden, på båda sidor av Boyeros Avenue, i stum tystnad hyllade de 32 kubaner som dog med vapen i handen, i tjänst för Bolivars lands suveränitet? När en kilometerlång kö väntade på att få visa sin respekt framför deras urnor dagen därpå? När deras begravningar i deras hemstäder gav upphov till massiva demonstrationer, så många löften om att göra motstånd, och att göra motstånd igen.

Men här är saken: vi får inte låta folk veta om detta otroliga kubanska motstånd, denna starka vilja att uthärda mot alla motgångar; först och främst USA:s blockad, den längsta, den grymmaste, den mest orättvisa i historien, förstärkt av återkommande orkaner, som obevekligt och oavbrutet skärps. Och denna blockad, ständigt fördömd av FN, bara en kort kommentar, eller hur?

Vi måste vara tysta, förneka och radera denna önskan att försvara solidaritetens värden när de kollapsar överallt annars, att bevara landvinningarna inom utbildning, hälsa och kultur när de utmanas överallt annars.

Denna typ av sällsynta mirakel, som åtminstone borde väcka vår nyfikenhet och vara föremål för mycket diskussion, ignoreras ständigt. Vi är fyllda av indignation över dessa mediokra journalistiska artiklar som censurerar det kubanska motståndet, som förolämpar Kuba och intelligensen genom att framställa ett folk som redan har gett upp, redan är besegrad och väntar på det slutgiltiga slaget. Demonstrationerna, musiken och sångerna, de officiella och inofficiella talen förkunnar att nej, och tusen gånger

nej, ?kapitulation har aldrig varit ett alternativ?.

Imperiets papegojor, dess befvädrade lakejer och de okunniga medlöparna missar den verkliga frågan: i Kuba, sedan 1959 och i paroxysmen av den nuvarande offensiven från Vita huset, utspelar sig en tragedi, en utmaning mot mänsklig heder.

Indignationen vid läsningen av detta härrör inte från situationen i sig. Om dessa skribenter hade haft anständigheten att konsultera officiella dokument, skulle de ha hittat mer substans där. Vid centralkommitténs senaste möte analyserades den kritiska situationen över hela linjen. Kollektivtrafiken täcker endast 42 % av landets behov, byggandet har sjunkit till 41 % och produktionen har halverats. På grund av bränslebrist är sopbilarna ur drift och soporna hopar sig. Elunderskottet har nått 2 000 megawatt och vattenförsörjningen är hotad. Det råder brist på gas och el; vardagen är en kamp.

Och ja, vi vet att vissa familjer bara äter en måltid om dagen och att utvandringen av ekonomiska skäl tömmer landet på resurser. Men Kuba håller fast och förkunnar detta högt och tydligt, höjer sin röst i FN, inför alla regeringar, alla folk, i alla forum där det är möjligt, som landets regering har förklarat.

Ja, ekonomin har kollapsat, och USAs hot om att beskatta länder som levererar olja till Kuba syftar till att svälta folket och kasta tillbaka ön till stenåldern. Att skapa brist, ilska och förtvivlan för att provocera fram oroligheter och uppror ? detta är det brottsliga och cyniska recept som Trump har proklamerat inför hela världen.

Kuba, ruinerat och framför allt förödmjukat, måste falla, måste återigen förslavas, och detta måste tjäna som en läxa för hela världen, särskilt för alla dem som fortfarande lider och kämpar.

Om imperiet skulle lyckas, om Kuba skulle försvinna, skulle ett av världens ljus släckas. Kuba har blivit revolutionens själ, symbolen för att vår mänsklighet inte är evigt dömd till olycka och tårar, det levande beviset på att hoppet finns och att det är värt att försvara även när allt verkar förlorat, när möjligheten till nederlag stirrar dig i ansiktet. Det finns inga ord som kan uttrycka vad sådan energi, sådant mod, representerar på nationell nivå.

Denna stora hoppfullhet som har inspirerat progressiva sedan urminnes tider, som har drivit på befrielsekamp, revolutioner och de stora frigörelsekamperna för slavar, kvinnor och alla förtryckta, har funnit en plats att blomstra på denna ö. Kubanska medicinska brigader och alfabetiseringsarbetare har spridit mänsklig solidaritet över hela världen.

Hela världen står i skuld till Kuba. Denna revolution tillhör denna värld; den är kubansk, men den tillhör vårt gemensamma arv.

Det är imperiet som förnekar Kuba rätten att leva som ett suveränt land, som har förvandlat det till en skyttegrav. Livet där är dåligt, allt sämre, men även om ekonomin har kollapsat, står samhället emot eftersom hoppet från slavupprorets Spartacus, från jättarna från franska revolutionen 1789, från Pariskommunen 1871, från ryska revolutionen oktober 1917, från alla antikoloniala krig, fortfarande genljuder.

Om Kuba skulle falla, om detta hinder skulle ge vika för imperiets grymhet, skulle vi alla behöva börja om från början, som om alla dessa tidigare strider, som ger oss styrka och vars fackla vi har tagit över, skulle raderas.

Detta får inte hända. Att försvara Kuba handlar inte bara om att försvara utbildning trots brist på mat, gratis sjukvård trots vatten- och elavbrott, utbredd kultur trots skräp på gatorna, banbrytande forskning trots raserade stadsdelar och solidarisk medicin trots brist på transportmedel.

Att försvara Kuba innebär att försvara den lilla skillnaden, oavsett om vi kallar den socialism eller inte, som har bevisat och fört fram de värden som inspirerar oss och som vi alltid har försvarat.

150 kilometer från det mest brottsliga imperiet i historien, så nära Haiti ? som fortsätter att betala med blod och tårar för äran att ha varit den första svarta republiken i världen, den första franska kolonin som befriade sig själv ? påverkar ödet för denna lilla ö med 11

miljoner invånare Latinamerikas framtid och även vår egen.

Att försvara Kuba står högst upp på dagordningen för progressiva över hela världen. Kubanerna har sagt det gång på gång: de kommer inte att falla! No pasarán! De manar till global solidaritet: vi kommer inte att släppa igenom dem.

yourdemocracy.net.au, Maité Pinero, journalist och författare. 260208 (ZT)

defending the honour of humankind..... | Your Democracy

Fidel Castro i Vietnam under kriget mot USA. Fotot från 1973, Cubadebate

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72